

§ 4. 1. Ryczałt, o którym mowa w § 3, obejmuje również koszty przejazdu konwojentów w obie strony.

2. Ryczałt za konwój wzmocniony stosuje się, jeżeli na jednego konwojowanego przypada więcej niż jeden konwojent.

3. Ryczałt, o którym mowa w § 3 pkt 2, zmniejsza się o 1/3 w razie konwojowania osoby tylko w jedną stronę.

§ 5. 1. Ryczałt za przechowanie przedmiotów zajętych w postępowaniu karnym i złożonych w składnicy organów prowadzących postępowanie wynosi 4,00 zł. Ryczałt ten pobiera się tylko jeden raz w toku całego postępowania.

2. Jeżeli przechowanie obejmuje przedmioty zajęte u więcej niż jednego oskarżonego, pobiera się od każdego z oskarżonych ryczałt, o którym mowa w ust. 1, zmniejszony o połowę.

§ 6. 1. W postępowaniu mediacyjnym w zakresie doręczenia wezwań i innych pism stosuje się odpowiednio § 2.

2. Ryczałt dla instytucji lub osoby przeprowadzającej postępowanie mediacyjne, za przeprowadzenie tego postępowania wynosi 100,00 zł.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 2, przyznaje sąd lub prokurator, który skierował sprawę do postępowania mediacyjnego.

§ 7. Ryczałt dla osoby przybranej do osoby okazywanej, podczas okazania przeprowadzonego na podstawie art. 173 § 1—3 Kodeksu postępowania karnego, za jednorazowy udział w okazaniu wynosi 10,00 zł.

§ 8. Wydatki za badania lekarskie oskarżonego, przeprowadzone na podstawie art. 74 § 2 i 3 Kodeksu postępowania karnego, oblicza się według stawek ustalonych dla osób nie uprawnionych do bezpłatnych świadczeń zdrowotnych udzielanych przez zakłady opieki zdrowotnej.

§ 9. Wydatki związane z przejazdem sędziów i innych osób z powodu czynności postępowania oblicza się według przepisów w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Obrony Narodowej z dnia 13 grudnia 1996 r. w sprawie obliczania wydatków w postępowaniu karnym (Dz. U. Nr 149, poz. 709).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

706

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 sierpnia 1998 r.

w sprawie warunków i trybu usprawiedliwienia niestawiennictwa oskarżonych, świadków i innych uczestników procesu karnego z powodu choroby.

Na podstawie art. 117 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb usprawiedliwienia niestawiennictwa na wezwanie lub zawiadomienie w postępowaniu karnym, z powodu choroby, oskarżonych, świadków i innych uczestników procesu karnego, których obecność była obowiązkowa lub którzy wnosili o dopuszczenie do czynności, będąc uprawnionymi do wzięcia w niej udziału.

§ 2. 1. Organ prowadzący postępowanie karne usprawiedliwia niestawiennictwo uczestników tego postępowania z powodu choroby, po przedłożeniu przez nich zaświadczenia wystawionego przez:

1) lekarza publicznego zakładu opieki zdrowotnej wyznaczonego przez kierownika zakładu opieki zdrowotnej, sprawującego taką opiekę w miejscu zamieszkania lub pobytu uczestnika procesu — z zastrzeżeniem ust. 3,

2) ordynatora oddziału szpitala, w którym osoba wezwana lub zawiadomiona przebywa na leczeniu,

3) lekarza udzielającego świadczeń zdrowotnych w zakładzie opiekuńczo-lecznicznym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym, sanatorium, prewentorium, innym nie wymienionym z nazwy zakładzie przeznaczonym dla osób, których stan zdrowia wymaga udzielania całodobowych lub całodziennych świadczeń zdrowotnych w odpowiednim stałym pomieszczeniu, w których uczestnik przebywa na leczeniu.

2. Niestawiennictwo z powodu choroby uczestników procesu karnego, będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej albo innymi osobami uprawnionymi do korzystania ze świadczeń zdrowotnych udzielanych przez zakłady opieki zdrowotnej tworzone i utrzymywane przez Ministrów Obrony Narodowej lub Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Przedsiębiorstwo Państwowe „Polskie Koleje Państwowe”, usprawiedliwia się również po przedłożeniu przez nich

zaświadczenia wystawionego przez właściwego lekarza wojskowego, właściwego lekarza służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji lub lekarza Kolejowej Służby Zdrowia.

3. W nagłych wypadkach upoważniony lekarz może wydać zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, osobie zamieszkałej poza terenem jego działania, przesyłając odpis wydanego zaświadczenia lekarzowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania zbadanej osoby.

4. Wzór zaświadczenia stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Zaświadczenie, o którym mowa w § 2, może być wydane po okazaniu wezwania lub zawiadomienia organu prowadzącego postępowanie karne i dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz po przeprowadzeniu badania lekarskiego.

§ 4. Lekarz wydający zaświadczenie, o którym mowa w § 2, po przeprowadzeniu badania wpisuje treść wydanego orzeczenia do dokumentacji medycznej osoby badanej.

§ 5. 1. Lekarze, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, są zobowiązani przyjmować osoby ubiegające się o wydanie zaświadczeń w określonych dniach i godzinach uzgodnionych z kierownikami zakładów opieki zdrowotnej, a w razie obłożnej choroby tych osób — odwiedzić je w domu.

2. Informacje o dniach i godzinach przyjęć tych lekarzy należy wywiesić w zakładach opieki zdrowotnej, w których wykonują czynności.

§ 6. 1. Kierownicy zakładów opieki zdrowotnej przekazują prezesom sądów wojewódzkich informacje o wyznaczeniu lekarzy, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, oraz ustaleniu dni i godzin ich przyjęć, a także o wszelkich zmianach w tym zakresie.

2. Prezesi sądów wojewódzkich zarządzają sporządzenie wykazów wyznaczonych lekarzy z terenu województwa wraz z siedzibami, dniami i godzinami ich przyjęć oraz informację o innych, wymienionych w § 2, możliwościach uzyskania zaświadczenia. Wykazy te należy wywiesić w siedzibach sądów, prokuratur, komend i komisariatów Policji oraz samorządu adwokackiego.

§ 7. Przeprowadzenie badania przez lekarza w celu usprawiedliwienia niestawiennictwa uczestnika procesu karnego z powodu choroby i wystawienie zaświadczenia, o którym mowa w § 2, nie podlega opłacie.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości, Obrony Narodowej oraz Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 24 października 1970 r. w sprawie warunków i trybu usprawiedliwiania niestawiennictwa z powodu choroby uczestników procesu w sprawach karnych (Dz. U. Nr 27, poz. 218).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *W. Maksymowicz*

Załącznik do rozporządzenia Ministrów Sprawiedliwości oraz Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 20 sierpnia 1998 r. (poz. 706)

(Stempel podłużny: publicznego zakładu opieki zdrowotnej, zakładu opieki zdrowotnej Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Przedsiębiorstwa Państwowego „Polskie Koleje Państwowe”)

.....
(data)

ZAŚWIADCZENIE Nr

Na podstawie wyników badania lekarskiego, przeprowadzonego w dniu,
zaświadcza się, że Pan(i) syn (córka)
urodzony(a) dnia zamieszkały(a) w
przy ul. nr m. z powodu:

(opis przyczyny niemożności stawienia się)

nie może stawić się na wezwanie (zawiadomienie)
w sprawie

Przypuszczalny okres niemożności stawienia się z powodu choroby

.....
(pieczęć, nr statystyczny i podpis lekarza)